

Rattenspiegel

TWEEMAAL RAAK

De beide volgende drama's hebben zich afgespeeld op een boerderij in Overijssel. In een leegstaand hok huisden ca 50 bruine ratten, die door de boer alle werden gevangen, op één na. Deze sinjeur wist nl. te ontkomen naar een kippenhok met jonge piepkuikens.

Uit wraak voor de ondervonden behandeling doodde hij de volgende nacht 150 kuikens, waarvan hij er 52 verzamelde onder het riet van de pannen en de rest op de mestplank. De boer trof het wel zeer ongelukkig, want het jaar daarop was het, volgens zijn zeggen, weer één enkele rat, die een slachting onder de kuikens aanrichtte: ditmaal moesten er 224 diertjes aan geloven.

De rover had niet anders in het kippenhok kunnen komen dan door in een tegen het hok staande appelboom te klimmen.

SLACHTOFFERS I

Bij een kuikenbroeder in Nistelrode (N.-Br.) haalden ratten in één nacht 90 drie-weekse hennetjes weg.

Een maand later werden op hetzelfde bedrijf 70 kuikens van 10 dagen weggesleept. Bruine ratten doodden in Dongen op een boerderij 200 kuikens; in Berlicum (N.-Br.) 110 kuikens van één week.

In Asselt (L.) werden in één nacht 275 kuikens het slachtoffer van de rattentanden.

Maar zie: ratten kunnen ook het slachtoffer worden van hun gulzigheid.

Dat gebeurde in Siebengewald (L.), waar een pluimveehouder ruim 100 dode ratten in één van z'n hokken vond: het gespuis had zich doodgevreten aan kippenvoer.

SLACHTOFFERS II

In Wanroy werden op een boerderij in 2 nachten door twee(!) bruine ratten 92 jonge patrijzen gedood.

Door één rat werden in Nistelrode 58 kuikens van 4 weken gedood (f 1.40 per stuk).

400 KUIKENS WEGGESLEEPT

In Budel zijn door de gemeentelijke rattenbestrijder van december 1958 tot oktober 1959 ongeveer 250 objecten behandeld, waarmee 60 kg cumarine was gemoeid.

Op een pluimveebedrijf in deze gemeente werden door de ratten 400 kuikens weggesleept.

KONIJNENMOER ZOOGT JONGE RATTEN

Toen één onzer ambtenaren in Tiel een rattenobject bezocht ter controle, kwam het zoontje van de eigenaar haastig aanlopen: „vader, ons konijn heeft weer jongen”.

Hoe verbouwereerd keek vader evenwel, toen hij in het konijnenhok twee jonge ratten aantrof.

Vermoedelijk waren deze uit het eigen nest gelopen na het overlijden van moeder-rat; er was nl. kort tevoren in het perceel een bestrijding uitgevoerd.

De jonge ratten werden door de moeder als eigen kinderen gezoogd.

KINDER-BIOLOGIE

Op de tentoonstelling, die in juni 1959 in Odoorn (D) werd gehouden, was ook Faunabeheer met een rattenstand aanwezig.

Op de tafel lag wat demonstratiemateriaal verspreid, o.a. een glazen schaal met enkele lege eierdoppen, waarbij een kaartje: „zwarte rat”.

Twee jongetjes van omstreeks 10 jaar stonden 'n poosje naar deze lege eierdoppen te kijken, toen het ene aan z'n kameraadje vroeg: „wat zou dit zijn?”

In onvervalst Drents volgde prompt het nuchtere antwoord: „Door binn de zwarte ratten oet komm, mien jong”.

ONDERGRONDSE SNOEPWINKEL

Uit de snoepwinkel van een kapper in Sevenum verdwenen geregeld chocoladerepen. De verdenking viel op de kinderen en zij ontvingen hiervoor een gevoelige straf.

Tot men op 'n goeie morgen een reep ontwaarde, die half uit een gat naast de afvoerpijp van de waterbak stak.

Men brak de vloer open en vond nog 40 repen, die daar door een logerende rattenfamilie waren opgeslagen.

KOSTBARE REPARATIE

In een boerderij in Noord-Brabant hadden zwarte ratten zich onledig gehouden met de ankerwikkeling van een elektrische motor voor aandrijving van de dorsmachine. Het opnieuw wikkelen kostte f 150.—.

1½ JAAR VRIJ VAN RATTEN

Bij een controlebezoek eind 1959 aan het fraterhuis in St. Michielsgestel bleek, dat in de schuren achter het klooster sinds de bestrijding van juni 1958 geen ratten meer zijn waargenomen.

Bij het eerste bezoek in dat jaar vertelden de fraters dat één van hen al 1½ jaar met de bestrijding bezig was geweest, zonder resultaat evenwel. Men was er dan ook van overtuigd, dat het ongedierte beslist niet weg te krijgen was.

Toen werd de verdelging met cumarine ingezet met gevolg; 270 dode zwarte ratten en sindsdien geen enkele boosdoener meer.

TWEE JAAR RATVRIJ

In februari 1958 werd onze hulp ingeroepen bij de bestrijding van zwarte ratten in een boerderij in Beers.

De eigenaar had voordien zelf getracht z'n onzure bewoners kwijt te raken, daarna met hulp van een particuliere bestrijdingsfirma. Daarmee waren 2 jaar verstreken, zonder dat de plaag ook maar iets verminderd was. In 's mans financiën was intussen een bres geslagen van ruim f 100.—. En bovendien was hij in die periode door het gebruik van thalliumsulfaat 2 varkens kwijtgeraakt.

Daarna zocht hij zijn heil in Tomorin-lokaas (f 135.—) en tenslotte in Tomorin-strooipoeder, hem beide aangeboden door dezelfde firma. De ratten bleven echter hardnekkig weigeren het bedrijf te verlaten.

Toen onze ambtenaar uit Den Bosch de verdelging inzette, vrat het ongedierte nog ongeveer 20 kg cumarine-haver op, maar 2 weken later was de slag volledig gewonnen. Bij het controlebezoek in september 1959 kon de boer triomfantelijk verklaren: na februari 1958 is m'n bedrijf volkomen ratvrij gebleven.

COMMENTAAR OVERBODIG

Op de vragenlijst inzake de winteractie bruine rat 1958/59 van de gemeente Warnsveld komt de volgende opmerking voor:

„Door de goede resultaten van de cumarine-actie (dagelijk met veel succes!) wordt door de boeren meer bekendheid aan de rattenverdelging gegeven; de beste propaganda!”

En op een rondschrift uit Wageningen betreffende bestelling van propaganda-materiaal ten behoeve van de campagne 1958/59, schrijft de gemeente-architect van dezelfde gemeente:

„De boeren voeren zelf propaganda voor de bestrijding der ratten. Het is momenteel zo, dat één van mijn mensen tenminste één of twee keer per week op pad is om het cumarine-lokaas uit te leggen en te controleren.

Het goede resultaat dat wij met dit bestrijdingsmiddel hebben, gaat als een lopend vuurtje door de gemeente”.

De gemeente Barneveld plaatst op de vragenlijst de volgende opmerking:

„Op diverse bedrijven zijn de dode ratten letterlijk bij kruiwagens vol verzameld. Het gebruikte vergif (cumarine, waarvan 50 kg werd aangeschaft) is absoluut afdoende”.